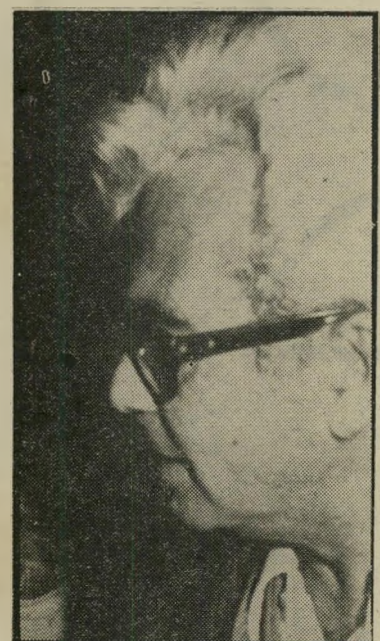

הכתבה המקיפה "בזאר הזיכרונות" (העולם הזה 2009), אודות הבזאר שנערך בבית החיי" בתל-אביב כמיפעל-הנצחה לחללי קורס קציני-שיריון. כידוע, טרחו שמונה-עשרה מישפחות חללי קק"ש '71 כשנה שלמה, בי עמל-כפיהן ובעזרת מאות מתנדבים, למען

עמום דביר
עידוד לטורחים

שבוע המופעים והאירועים בבית-החייל. הכתבה לא רק שיקפה מציאות מסויימת, אלא אף המציאה — אולי שלא במתכוון — עידוד לאלה שטרחו למען המיפעל הזה. זוהי גם דעתם של רבים אחרים. ושוב, תודה!

עמום דביר, גיבעתיים

תוכניתו של רבין

יש, אולי, אפשרות טובה למדינה להיחלץ ממצבה העגום, והאיש שיוכל לעשות זאת הוא דווקא יצחק רבין, שהוא ראש-משלה רע, אבל לא גרוע מקודמיו. על רקע מצבה הרע של המדינה, בולטת חולי-שת המישטר בכלל, וחולשתו של מר רבין בפרט.

אם נצא מההנחה שמר רבין אינו מאמין ברצינות בסיסמה המשונה האומרת: אי-הכרה באש"ף בשום תנאי, והמדיניות הישראלית הנוכחית נובעת מנוחות-שילי-טונית ומפשרה בין המרכו לבין הימין הקריצוני, כ-ראו נמצא רבין במצב מצויין. אין לו מה להפסיד! ובוזה כוחו, שאינו מודע לו כרגע.

ראש-המשלה יכול להמשיך ו"למשוך" כרגיל, ואז ימצא עצמו — ללא-ספק — מסולק מהשילטון בבושת-פנים, כשדומיו כשל אדם חלש שאינו עומד בלחץ, ושאר התארים המודקקים לו על-ידי יריביו, מאידך יכול מר רבין, לפחות לנסות להיזון דברים. עליו להציע תוכנית מהפכנית מרחיקת-לכת, ישירות לעם. התוכנית, שי עיקריה הם: שלום תמורת שטחים + הכרזה בפלסטנים, ושניונים מרחיקי-לכת בינושאי-פנים. העם, המחכה בקוצר-רוח לי תזווה כלשהי, ייתכן שיתלהב ויידלק, ואז, בסיוע דעת-הקהל, יעמיד מר רבין לנסות את האפשרות לקבל את התוכנית זאווה, או שיתפטר.

התפטרות בנסיבות כאלה תהיה מכוונת, ותזכר לטוב, אם תתקבל תוכניתו (סיכוי קלוש, אבל אפשרי), תהיה פתרון הדרך לשינוי יסודי במצב, תוך מאבקי פנימיים קשים ביותר, כולל התנגשות אלימה בין השמאל לימין.

בהתאם לתוכנית המוצעת בזה, התפטרותו של רבין מהשילטון תביא בהכרח למינוי ראש-משלה שלא יוכל לעשות גדולות, ואז כשהמצב ימשיך להידרדר, בהכרח, ייתכן מאד שהעם יחזיר אותו ואת תוכניתו לשילטון, וכך ייצא מחוק מבחינת מעמדו, לא רק בציבור אלא גם במיפלגתו ובמשלה, ויוכל לפעול כרצונו.

אפשרות נוספת היא שתוכנית-רבין לא תיכשל, שכן סילוקו עלול להביא את הי

כרחוק מיותר ממערב

קראנו בתימהון ובמורת-רוח ידיעה תחת הכותרת "משל לא רוצה לפנסיה" (העולם הזה 2010), ממנה משתמעת החשדה חמורה על חברינו העיתונאים, כאילו ניתן לרכוש אותם על-ידי טובת-הנאה — קרי הענקת נסיעת חינוך להר"ל.

העובדות לאשורן הן, כי עם הקמת תא של כתבי העבודה, בראשית שנה זו, נפגשו חברי הנהלת התא עם מזכיר הר הסתדרות מר ירוחם משל, לשיחה על תוכניות פעולת התא. באותה שיחה הועלתה גם הצעה לאפשר הזמנתם של כתיבי-עבודה, ללמוד את בעיות העבודה הארגוניים המקצועיים בארצות שונות באירופה. דובר על האפשרות לממן סיור כזה באמצעות קרנות של האיגודים המקצועיים בגרמניה, המסייעות לחילופי-משלחות בין האיגודים המקצועיים של שתי המדינות. בתוספת כספי קרנות-ההשקעה של העיתונאים הישראליים עצמם. ברור שמכאן ועד השתתפות חברינו באירגון מסע של תומכים שיתבעו את בחירתו מחדש של מר משל, הוא כרחוק מיותר ממערב.

הנהלת תא כתבי-עבודה באגודת העיתונאים, תל-אביב

חוק שיכון חובה

לאחר סקירת המצב הקיים במדינה, בעיקר לגבי אורחיה הצעירים הנדרשים למלא חובותיהם הקשים למדינה, הגעתי למסקנה שהנושא החיוני והרחוק ביותר לחקיקה במדינת ישראל, הוא חוק שיכון חובה.

כל חייל המסיים שירותו בצה"ל, צריכה המדינה לספק לו שיכון בהתאם למצבו המיטתני העדכני, ולשפרו בהתאם לשינוי מצבו המיטתני, על-פי סטנדרט שייקבע בהתאם למצב במדינה בכל עת — וישתנה בהתאם.

אולם לדרוש היום מהדור הצעיר שיגן בדמו ובזיעתו ובמיטב שנותיו על ריבואות שיכוני ישראל — ללא הבטיח לרעצמו שיכון משלו לאחר סיום שירותו — זה בלתי-אנושי, מכל בחינה שהיא. שיכון זה צריך להיות זכותו של האורח הצעיר, בדומה לשיכון לעולים. אין זו טוב שאיזה פקיד או איזה משרד או איזו מיפלגה — מיטיבים ועושים למישהו שרוצים ביקרו, ומכאן — גם החקיקה והטיפול בנושא זה, אם בחוקי הבריאות והחינוך והעזרה הסוציאלית והסעד ושאר נושאים שיש להם כתובת בממשל ובחוק, הרי בנושאי השיכון לצעירים — הברדק הוא השולט. ואין זה יכול להימשך כך יותר!

חוק שיכון-חובה הוא צרי-השעה! עמי ליבנה, עין-חרוד מאוחד

המשותף והמבדיל

בקשר לפיחותים הזוחלים אשר ממטיר עלינו שר-האוצר, מר רביגוביץ, נשאלת השאלה: מה משותף בין השפנית לבין שר-האוצר? שניהם מורידים את המיכנסיים בפרהסייה.

ומה ההבדל? החשפנית מורידה לעצמה, ושר-האוצר — לציבור הרחב.

ש. א. תל-אביב
קרונות-שינה — הביתה!

לאחר מילחמת ששתי-הימים הוכנסו לישימוש בצה"ל קרונות-שינה מיוחדים למפקדים, אשר נלקחו שלל מהצבא המצרי. לדעתי, אין מקום לקרונות אלה בצבא בעל מסורת של שותפות-גורל וקרבה בין כל בעלי-הדרגות. בשירותי האחרון במילואים, נדהמתי לראות שלמפקד בדרגת סגן-אלוף היה אף כעין משרת אישי — חייל צעיר שתפקידו היה לנקות את הקרין, להכין מוון למפקד ולספק את רצונותיו האישיים. השימוש בקרונות מהווה אף בזבוז משועשע מבחינת ניצול כל-ירכב, כוח-אדם (נהג, ומשרת אישי), ודלק — וכל זאת, בתקופה של משבר כלכלי חמור הפוקד את המדינה. במסגרת שיקום צה"ל, ריענון רווחי המי יחדת, והמגמה למנוע בזבוז מיותר, הנני מציע לאסור את השימוש בקרונות-שינה.

מיכאל תימבר, תל-אביב

הערכה להנצחת ההנצחה

הריני מוצא חובה לעצמי להודות לי עיתונאי יוסי ינאי ולהעולם הזה, על

את חשובה לנו יותר מקנייתך. תני לנו לפנק אותך במרחק שני צעדים מניו! וחוזה (פסג' הוד), מעבר לכביש, בחצר, מחכים לך עם חיוך לבבי, עם שטיח מקיר לקיר, ספל קפה והרבה יופי.

שלך — מיני אקסקלוסיב, ארנקים ואביזרי עור בסגנון איטלקי

פרוג 5, תל-אביב
טלפון: 23 92 69

exclusive
מניו!